

зыкатъ: защото се мжчимъ въ тоа пламень.

25 И рече мѠ Явраамъ: чѠ до смыслисе, че си приалъ добрыни те твой въ животатъ си, и Дазарь подобно злины те: а сега той се оутѣшава, а ты страдашъ.

26 И при сички те тѠа (шо ти каздвамъ) по межднасъ и васъ стои голѣма пропастъ, за да не можатъ, който искатъ да прѣйдатъ Ѡ тѣва при васъ, нито онѠа шо то са Ѡ тамъ да прехождатъ при насъ.

27 Я той рече: молимъ те прочее, Ѡ отче, да го прѣтишъ въ бащиншатъ ми домъ:

28 Защото имамъ петѠна вратѠа, за да имъ докаже вѣроатно, да не дойдатъ и онѠи на това мѠчително мѣсто.

29 Рече мѠ Явраамъ: иматъ МωѠсеа и прорѣцы те, нека слѣшатъ нишъ.

30 Я той рече: не, отче Яврааме: но ако нѣкой Ѡ мжртва те иде при нишъ, ще да се покаатъ.

31 Я Явраамъ мѠ рече: ако МωѠсеа и прорѣцы те не послѣшатъ, нито ако и Ѡ мѣртва те нѣкой воскресне, ще повѣрѣватъ.

ГЛАВА 31.

И рече на оученицѠ те си: не е възможно да не дойдатъ соклазните: но горко на оногѠа чрезъ когото прихощатъ.

2 Подобрѣ бы было за него, ако бы былъ заключенъ водениченъ камень околшша та мѠ, и фжрленъ бы былъ въ морѣ то, нежели да соклазни едного Ѡ малки те тѠа.

3 Внимайте въ себе си, ако ти согрѣши братъ твой, покарай мѠ се: и ако се покае, прости мѠ.

4 И ако седмь пѠти на день ти согрѣши, и седмь пѠти се Ѡбжрне къ тебе, и говори, каюся: прости мѠ.

5 И рекоха апѠстоли те на ГѠа: оумножи ни вѣра.

6 Я ГѠъ рече: ако быхте имали вѣра колко то сѠнапово то жрно, щѣхте да речѣте на тѠа черница: и скѣбѣсе и насади се въ морѣ то, и щѣше да въ послѣша.

7 Я кой Ѡ васъ, който има рабъ шо Ѡрѣ, или пасѣ овцѠ, като дойде Ѡ нѣва та, ще мѠ речѣ тоа часъ: замини та сѣдни;

8 Но нещѣли да мѠ речѣ: пригответи нѣщо да вечерамъ, и запрегни се та ми послѣгѣвай, до де да гѠмъ и пиѣмъ: а послѣ ще да гѠдѣшъ и пиѣшъ и ты;